

کافه کتاب

نگاهی به مجموعه داستان «پاهای آویزان آن زن» نوشته الاهی علی خانی

یک داستان بی نقص

محمود قلی‌پور

داستان‌نویس

مجموعه داستان «پاهای آویزان آن زن» نوشته الاهی علیخانی شامل داستان‌هایی است که اگر چه در فضایی عینی آغاز می شوند به سرعت به جهان درونی نویسنده یا راوی فرو می‌روند و امکان کنشگری آنها با جهان بیرونی قطع می‌شود. به عبارتی علی‌خانی جهان در حال ساختن داستان خویش را مدام نقض و شروع به حدیث نفس می‌کند. ریشه بسیاری از این بازگشت به خویشتن در داستان‌های او، انتخاب موضوعاتی چون خیانت، تردید، حسرت و امثال اینهاست. اگرچه او می‌تواند این موضوعات را در تعامل دیگر شخصیت‌ها با راوی شکل دهد، همان‌گونه که گفته شد به علت شخصی بودن سوژه‌ها و نگاه روان‌شناسانه نویسنده به سوژه‌هایش، داستان به جهان درونی او می‌رود و جهان داستان به صورت کامل ساخته نمی‌شود. یکی دیگر از دلایل افت داستان‌های علی‌خانی در این مجموعه تبحر او در شخصیت‌پردازی و فضاسازی است. اگرچه این دو عامل از ابزارهای مهم داستان‌نویسی هستند، به تنهایی این قابلیت را ندارند که داستانی بی‌نقص بسازند. در واقع داستان برآیند تکنیک نویسندگی و تائیکیک داستانی است. آنچه باعث می‌شود بیشتر نویسندگان اخیر ایرانی با شکست مواجه شوند نبود قصه مشخص در داستان‌هایشان است. بیشتر این دست نویسندگان به علت نداشتن سوژه‌های قوی داستان را به سمت خود گویی می‌زنند که در اغلب مواقع منجر به انهدام داستان می‌شود. پیشنهاد بیشتر مدرسین و پیشکسوتان داستان‌نویسی برای حل این مشکل نوشتن براساس طرح است؛ طرّحی که از ابتدا تا انتها براساس واقعیت بیرونی و کنش و واکنش شخصیت‌ها در مواجهه با موقعیت‌های متفاوت شکل می‌گیرد.

مثال بارز داستان‌های در آستانه موفقیت اما ناکام، داستان «چیزی که هست و نیست» از مجموعه حاضر است. داستان با ترفند دیالوگ به جای نشان دادن همه اتفاق‌ها به گفتن آنها بسنده می‌کند و همه رفتارها و اتفاقات‌ها نقل قول می‌شوند. داستان در آستانه تولد، می‌میرد. اگرچه تمامی داستان‌های مجموعه با استفاده از ایده حسرت و کمک از تم نوستالژیک سعی دارند همذات‌پنداری مخاطب را برانگیزند، همان‌طور که گفته شد به سمتی نامشخص می‌روند و امکان از تباط کامل نویسنده و مخاطب را از داستان می‌گیرند. یکی دیگر از دلایل این اتفاق، اتخاذ راوی نامناسب است. «من راوی» برای نویسنده‌های جوان همیشه این آسیب را دارد که داستان را از دست راوی به دست نویسنده بسپارند و روایت ساجکتیو را سریع‌ا به خویشتن نویسی ببازند. در کنار همه این نقدها به مجموعه داستان «پاهای آویزان آن زن» باید داستان «چوری» را یک داستان بسیار

موفق دانست. داستانی که ایده، شخصیت پردازی، فضاسازی، حادثه‌سازی، گرّه‌گشایی و پایان‌بندی درستی دارد. داستان‌هایی شبیه «چوری» به خاطر نوع نگاه‌هوشمندانه به ایده و پرداخت داستان، در ادبیات ایران غنیمت هستند. داستانی که گذشته و حال را به هم پیوند می‌زند و تکرار نافرجام تاریخ را بسیار نامحسوس روایت می‌کنند. «چوری» آینده شکیباست، دختر عمویش با آمریکایی‌ها می‌رود و او سال‌هاست خیره به باغی است که حالا شکیباز در آن روزهایش را شب می‌کند و دختر عمو ی رفته، همان ممد است که حالا در دانشگاه تهران «مهندسی کشاورزی» می‌خواند. هر چه علی‌خانی عناصر داستانی را در دیگر داستان‌ها به تنهایی – هر چند با مهارت – به کار برده، اما در آن داستان همه قابلیت‌هایش را جمع کرده و داستان موفق ی ساخته است. «چوری» در چند صفحه تاریخ را روایت می‌کند، سرگذشت آدم‌هایی که می‌مانند و دیگری که می‌رود. «چوری» برای دختر داستان حکم دیگری را دارد، و اقمیت پذیرفته نشده اوست. «چوری» ناخودآگاه دختر است، گوساله مرده متولد شده از گاو نه شکیبای و گاو ماده ممد است. داستان «چوری» به علت نگاه ناب علیخانی و شناخت ریزپینانه او از مفهوم داستان به معنای خاص، می‌تواند به یک الگو در داستان‌نویسی ایران تبدیل شود.

باز هم باید این نکته را تکرار کرد که در سایر داستان‌ها علی‌خانی داستان‌هایی نوشته شده که فقط تعدادی از عناصر داستان در آن به حد اعلا ی خود رسیده‌اند، اما در این داستان همه آن استادی را یک‌جا جمع کرده و داستانی آفریده که بسیار خواندنی و به‌یادماندنی است. مجموعه داستان «پاهای آویزان آن زن» نوشته الاهی علی‌خانی به خاطر همین یک داستان، می‌تواند به مجموعه‌ای فراموش‌نشدنی تبدیل شود. امید است مجموعه داستان‌ها و رمان‌های بیشتری از این بانوی نویسنده در آینده بخواهیم.

موسیقی

فرهنگ شریف سازش را فروخت

گرفته شد. فروغ بهمن‌پور خبرنگار قدیمی در حاشیه نشست بررسی عملکرد خانه موسیقی اعضای خانه موسیقی را خطاب قرار داد تا بگوید که فرهنگ شریف، نوازنده برجسته تار برای درمان بیماری‌اش یکی از سازهایش را فروخته است. فروغ بهمن‌پور گفت: «استاد فرهنگ شریف در این مدت با بیماری دست و پنجه نرم کرد و مدتی هم در کما بود. با این حال ایشان برای بیمه مشکل داشت و در نهایت، این استاد بزرگ مجبور شد برای تأمین هزینه‌های بیماری خود یکی از سازهایش را بفروشد. متأسفانه هیچ مسئولی از هنرمندان پیشکسوت حمایت نمی‌کند.» او اعضای خانه موسیقی را هم خطاب قرار داد و گفت: «می‌خواهم در این مراسم اعلام کنم اگر خدای نکرده اتفاقی برای استاد فرهنگ شریف بیفتد و ایشان از دنیا بروند، اعضای خانه موسیقی حق ندارند بالای سر پیکر ایشان بیایند و از خودشان و سایر آقایان مسئول تشکر کنند.»

موسیقی

تفویض اختیار صدور مجوز کنسرت زیر ۵۰۰نفر به استان‌ها

گروه‌ادب وهنر| دفتر موسیقی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی طی بخشنامه‌ای، تفویض اختیار صدور مجوز اجرای صحنه‌ای زیر ۵۰۰نفر را به ادارات کل فرهنگ و ارشاد اسلامی استان‌ها و اگذار کرد. براساس این بخشنامه کلیه مجوزهای اجرای صحنه‌ای موسیقی برای تمامی فضاهای عمومی، توسط ادارات کل استانی پس از هماهنگی با مراجع ذی‌صلاح، با رعایت مفاد آیین‌نامه اجرایی صحنه‌ای و حفظ شئون اسلامی در حین برگزاری و انجام تبلیغات، بلامانع است.

مجموعه فیلم‌های میلانی در شبکه‌نمایش خانگی

#

گروه‌ادب وهنر| ۱۴ فیلم به کارگردانی ته‌مینه میلانی در قالب یک بسته فرهنگی در شبکه نمایش خانگی عرضه شده است. این مجموعه با کیفیت خوب و بدون استفاده از تبلیغ در ابتدای هر فیلم، در دسترس است.

همچنین در هر فیلم اطلاعات و عکس‌هایی مربوط به آن ارائه شده است. «اتش‌پس ۱ و ۲»، «سوپراساری»، «تسویه‌حساب»، «زن زیادی»، «واکنش پنجم»، «نیمه پنهان»، «کاکادو»، «می‌ترسم دروغ می‌گویم»، «دو زن» و «دیگه چه خبر» از جمله فیلم‌هایی هستند که در این مجموعه که در شبکه نمایش خانگی عرضه شده است، قرار دارند.

گروه‌ادب وهنر| احمدرضا درویش ۱۱ سال پیش تصمیم گرفت تا فیلمی بسازد درباره واقعه عاشورا و حالا این فیلم قرار است از عید فطر در سینماها اکران شود و اکران آن تا محرم و صفر ادامه یابد. درویش سال‌هاست که ترجیح داده درباره فیلمش زیاد حرف نزند. او و تیم سازنده و سرمایه‌گذاران فیلم «رستاخیز» از همان ادامه به اکران جهانی فیلم‌شان فکر کرده‌اند. حالا درویش با نزدیک‌تر شدن به زمان اکران فیلمش به شبکه ال‌کوثر رفته است تا به‌طور زنده درباره فیلم «رستاخیز» توضیح دهد. کارگردان «رستاخیز» شامگاه ۱۷ خرداد در برنامه «مع‌المشاهدین» (با تماشاگران) به سولاتی درباره این فیلم تاریخی – مذهبی که عید فطر در سینماهای ایران روی پرده می‌رود، پاسخ داد. درویش فیلمش را هدیه‌ای از سوی سینمای ایران به سینما جهان دانست و خبر دوبله فیلمش را به زبان‌های مختلف از جمله عربی، انگلیسی، ترکی، فرانسوی و… داد و گفت که در تلاش هستند تا بتوانند آن را از طریق دی‌وی‌دی در شبکه

گفت‌وگو با مسعود دلخواه به بهانه کارگردانی نمایش «دژاوو»

روایت رابطه‌های شکنده

بهاءالدین مرشدی

b.morshedi@fdn.ir

آنهایی که نمایشنامه می‌خوانند و اصلا یکی از علایق‌شان خواندن نمایشنامه است حتما در طول زندگی‌شان سری هم به نمایشنامه‌های هارولد پینتر زده‌اند. نمایشنامه‌نویسی که با وجود اینکه ۹ سال از درگذشتش می‌گذرد اما این سال‌ها تنها یک نمایشنامه‌نویس نیست بلکه یک جور نگاه‌کردن به جهان است برای همین است که خیلی وقت‌ها با این اصطلاح روبه‌رو می‌شویم که مثلا فضای یک کار را پینتری می‌دانیم. اما اینبار مسعود دلخواه به سراغ خود هارولد پینتر رفته است. او متنی از پینتر را برای کارگردانی انتخاب کرده که تاکنون به فارسی ترجمه نشده است. «ناکجا‌آباد» متنی است که به گفته مسعود دلخواه به لحاظ زبانی با دیگر آثار پینتر متفاوت است اما همان تم‌هایی را در خود دارد که سال‌ها پینتر روی آنها قلم زده است. بازنویسی‌شده متن پینتر روایتی ساخته است که دلخواه آن را با نام «دژاوو» این روزها در سالن استاد سمندریان مجموعه تماشخانه ایران‌شهر روی صحنه برده است. در این نمایش فرخ نعمتی، سیامک صفری، رحیم نوروزی و بیزن زرین بازی و فضایی پازل‌گونه و روایتی تکه‌تکه از یک زندگی را از نگاه چهار مرد نمایش روایت می‌کنند. مسعود دلخواه که سال‌هاست به‌عنوان استاد دانشگاه در ایران فعالیت می‌کند هم بازیگری را تجربه کرده و هم کارگردانی کرده است. با او درباره متنی از پینتر گفت‌وگو کرده‌ایم

مجموعه فیلم‌های میلانی در شبکه‌نمایش خانگی

#

گروه‌ادب وهنر| ۱۱ سال پیش تصمیم گرفت تا فیلمی بسازد درباره واقعه عاشورا و حالا این فیلم قرار است از عید فطر در سینماها اکران شود و اکران آن تا محرم و صفر ادامه یابد. درویش سال‌هاست که ترجیح داده درباره فیلمش زیاد حرف نزند. او و تیم سازنده و سرمایه‌گذاران فیلم «رستاخیز» از همان ادامه به اکران جهانی فیلم‌شان فکر کرده‌اند. حالا درویش با نزدیک‌تر شدن به زمان اکران فیلمش به شبکه ال‌کوثر رفته است تا به‌طور زنده درباره فیلم «رستاخیز» توضیح دهد. کارگردان «رستاخیز» شامگاه ۱۷ خرداد در برنامه «مع‌المشاهدین» (با تماشاگران) به سولاتی درباره این فیلم تاریخی – مذهبی که عید فطر در سینماهای ایران روی پرده می‌رود، پاسخ داد. درویش فیلمش را هدیه‌ای از سوی سینمای ایران به سینما جهان دانست و خبر دوبله فیلمش را به زبان‌های مختلف از جمله عربی، انگلیسی، ترکی، فرانسوی و… داد و گفت که در تلاش هستند تا بتوانند آن را از طریق دی‌وی‌دی در شبکه

نمایش خانگی و شبکه‌های تلویزیونی کشورهای مختلف نیز عرضه کنند. نام عربی فیلم، «القریان» و نام انگلیسی آن «Hussein Who Said No» است. بنابر گفته درویش نسخه عربی را هنرمندان شاخص عرب در بیروت دوبله کرده‌اند. دوبله فرانسوی آن نیز تکمیل‌شده و دوبله ترکی نیز در حال انجام است. بنابر گفته او، نسخه دی‌وی‌دی فیلم حدود ۱۲ دقیقه کمتر از سه ساعت خواهد بود. او البته گفت: «ولی از آنجا که اکران فیلم در سینماها اقتضائات خود را دارد و به برنامه سینما و نوع سالن وابسته است، ما دو نسخه برای

که به فارسی نخوانده‌ایم و تنها روایتی از مسعود دلخواه از این نمایشنامه بر صحنه دیده‌ایم.

متنی که این روزها به صحنه برده‌اید برگرفته از یکی از نمایشنامه‌های هارولد پینتر است به نام «ناکجا‌آباد» که آن را با نام «دژاوو» به صحنه برده‌اید. چه شد به سراغ متنی از پینتر رفته‌اید و آن را برای کارگردانی انتخاب کردید و اساسا این متن خاص از پینتر که تاکنون هم به فارسی ترجمه نشده است را برای اجرا انتخاب کردید؟

از نظر واژه‌ها و ساختار دیالوگ‌ها متفاوت است. زبان در آثار دیگر پینتر معمولی‌تر، روزمره‌تر و رئالیستی‌تر است در حالی که در این متن یک نوع شاعرانگی نیز وجود دارد. این مسأله هم برایم جذاب بود که سراغ این نمایشنامه رفتم.

متنی که این روزها به صحنه برده‌اید برگرفته از یکی از نمایشنامه‌های هارولد پینتر است به نام «ناکجا‌آباد» که آن را با نام «دژاوو» به صحنه برده‌اید. چه شد به سراغ متنی از پینتر رفته‌اید و آن را برای کارگردانی انتخاب کردید و اساسا این متن خاص از پینتر که تاکنون هم به فارسی ترجمه نشده است را برای اجرا انتخاب کردید؟

فضایی که بر این متن حاکم است مرا به خودش جلب کرد. چهار مرد که همه تنها هستند و کنکاش می‌کنند تا هویت خودشان و همین‌طور رابطه خودشان و دیگری را تعریف کنند. ضمن اینکه اتفاقی در گذشته دو نفر از ایسن اشخاص افتاده که شخصیت‌های اصلی این نمایشنامه هستند به نام هریس و بوریس که مخاطب به تدریج علاقه‌مند می‌شود بدانند در گذشته اینها چه اتفاقی افتاده است که الان به این شکل تغییر پیدا کرده‌اند. بنابراین این فضا برای من از نظر هنری جذاب بود. از نظر زبانی هم این متن زبان بسیار خاصی دارد. اگر متن انگلیسی این نمایشنامه را در زبان اصلی با دیگر متون پینتر مقایسه کنید می‌بینید زبان

همه رابطه‌های انسانی شکنده و غیرقابل اعتماد است و این یکی از تم‌های اکثر نمایشنامه‌های هارولد پینتر است

یک تیم ۵۰نفره تصمیم گرفتند تا با تمام توان تئاتری را برای کودکان و نوجوانان آماده کنند تا ماندگار بماند. تمامی اعضای گروه سال‌ها بود که در زمینه تئاتر کودک و نوجوان فعالیت می‌کردند و این به من آرامش می‌داد.

معتمد هم همیشه باید بهترین‌ها برای کودکان باشد. کامل و بدون نقص باید در اختیار کودکان بود. ابتدا نباید آنها را به فهم‌فهم متهم کرد چراکه تجربه نشان داده کودکان نتوان می‌فهمند بلکه در مواقعی حتی بیشتر هم می‌فهمند. پس کار من و تیم اجرایی بسیار سخت بود، این روزها که «هاکلبری فین» اجراهای خود بر صحنه را شروع کرده، خدا را

خبرچین

اماکن مجوز کنسرت کله‌ر انداد مخالفت با موسیقی خارجی در ایران

گروه‌ادب وهنر| چند روز پیش کیهان کله‌ر در صفحه فیسبوکش خبر داد که به او و بروکلین رایبدر مجوز اجرای کنسرت در سالن میلاد داده نشده است. دیروز اما پیروز ارجمند رئیس دفتر موسیقی گفت که دفتر موسیقی از کنسرت کیهان کله‌ر در ایران استقبال کرده است، اما اماکن اجازه برگزاری این کنسرت را نداده است. ارجمند در توضیح این اتفاق گفته است: «شرکتی که نماینده آقای کله‌سر بود از چند ماه قبل تقاضای کنسرت را به ما داد. ما هم از این امر استقبال کردیم. کیهان کله‌ر یکی از مشهورترین موزیسین‌های ایرانی در سطح جهان است و برای معرفی موسیقی ملی ایران به دنیا تلاش‌های بسیاری داشته است.

قرار بود اجرای کیهان کله‌ر در ایران بخشی از تور کنسرت‌های جهانی او به همراه گروه‌ش باشد. این گروه در کنسرت‌هایشان رپ‌تواری ایرانی اجرا می‌کنند و قرار بود در این کنسرت نیز همین رپ‌رتوار را بنوازند. استعلام‌های لازم را از وزارت خارجه گرفتیم و مسائل مربوط به گرفتن ویزا برای هنرمندان انجام شد و از نظر دفتر موسیقی هم صدور مجوز برای این کنسرت بلامانع بود اما با مخالفت اداره اماکن روبه‌رو شدیم.»

ارجمند تأکید کرده است: «ندادن مجوز اجرا به کیهان کله‌ر و گروه‌ش برای دفتر موسیقی و وزارت ارشاد قابل‌پذیرش نیست. مجوز ندادن به هنرمندی ایرانی که برای معرفی موسیقی ایران به جهانیان تلاش بسیار کرده از نظر ما کار درستی نیست. این نوع نگاه و ندادن مجوز به کنسرت‌های خارجی با برنامه‌های ریاست‌محترم جمهور و سیاستگذاری‌های کلی نظام که تعامل فرهنگی با دنیا را مدنظر دارند، منافات دارد. نیسری انتظامی باید در این‌باره جوابگو باشد. ما استعلام‌های لازم را از وزارت خارجه گرفته‌ایم. مکان برگزاری کنسرت هم سالن همایش‌های برج میلاد بوده که هیچ مشکلی برای اجرای کنسرت‌های موسیقی ندارد و هر ماهه کنسرت‌های بسیاری در این سالن برگزار می‌شود. نیروی انتظامی باید تعیین کند که در عرصه سیاستگذاری فرهنگی برنامه‌ای دارد یا نه؟ اگر در این بخش هم برنامه‌ای دارد که ما دفتر موسیقی را هم به آنها محول کنیم؛ مدیرکل دفتر موسیقی گفته است: «این تنها باری نیست که برگزاری کنسرت‌های خارجی در ایران به مشکل برمی‌خورد؛ صدور مجوز اجرای کنسرت «جیسی کینگ» هم در اداره اماکن مانده است. البته این تنها موردی است که رسانه‌ای شده و موارد دیگری هم هست که صدور مجوزشان در اداره اماکن به مشکل خورده است.» مدیرکل دفتر موسیقی توضیح داده است: «آنها می‌گویند که موسیقی خارجی نباید وارد ایران شود. در حالی که چنین مسأله‌ای اصلا درست نیست، ما باید ارزش‌یابی کنیم که موسیقی مبتذل وارد نشود.

موسیقی مناسب و آنچه با فرهنگ ایرانی اسلامی منافات ندارد، اجرائش در ایران هم بلامانع است.» ارجمند در بخش دیگری از گفت‌وگویش به برنامه‌هایی اشاره کرده است که برای حضور گروه‌های خارجی در نظر داشته‌اند: «برای ایام عید فطر قصد داشتیم گروه‌هایی از لبنان، تونس، مراکش و عراق را به ایران دعوت کنیم. با روبروای که نیروی انتظامی در پیش گرفته که با حضور گروه‌های خارجی مخالفت می‌کند، باید این برنامه را فراموش کنیم. آنها حتی با حضور گروه‌هایی که ترکیبی از نوازندگان ایرانی و خارجی باشند هم مخالفت.»

گزارش اول

اکران در ایران در نظر گرفته‌ایم که نسخه عمومی ۲ساعت و ۱۰ دقیقه است ولی برای برخی سالن‌ها و در سانس آخر نسنسخه‌ای با زمان اصلی اثر ارائه می‌شود.» کارگردان فیلم «دوئل» درباره هزینه‌های فیلم هم گفت: «یکی از اهدافی که ما هنگام ساخت فیلم به آن توجه داشتیم این بود که به هیچ‌وجه از پول بیت‌المال استفاده نکنیم و هزینه ساخت اثر از سوی محبان سیدالشهدا تأمین شده، مانند همه کارها و آیین‌های عاشورایی و حسینی که به همت مردم و عاشقان امام حسین (ع) پیش می‌رود. این فیلم در بخش سرمایه‌گذاری تولید مشترک است، زیرا دو شرکت خارجی یکی در کویت و دیگری در انگلستان به صورت هلدینگ در تولید مشارکت داشتند به این معنا که اگر فردی در خارج قصد همراهی در ساخت «رستاخیز» را داشت به این دو شرکت مراجعه می‌کرد. از منظر شیوه تأمین منابع مالی، تجربه منحصربه‌فردی را پشت‌سر گذاشتیم که در تولیدات بعدی سینمای ایران نیز می‌تواند مورد استفاده قرار گیرد.»

مجموعه فیلم‌های میلانی در شبکه‌نمایش خانگی

یک زن می‌رخد به نسام الیزه یا امیلی که تغییر نام هم داده و در گذشته این دو نفر نقش مهمی را ایفا کرده است. من این را پرورش داده‌ام و رابطه‌های این چهار نفر را براساس اتفاقی که برای امیلی افتاده است، طرح‌ریزی کرده‌ام. در‌باره اینکه این زن اساسا چه کسی است یا چه اتفاقاتی برای او افتاده نمایشنامه «دژاوو» شکل گرفت.

شخصیت زنی که شما به این نمایشنامه اضافه کرده‌اید به نام امیلی یا الیزه آیا در متن اصلی وجود دارد یا از اساس در متن اصلی چنین زنی وجود ندارد؟

در متن اصلی به این زن اشاره شده است. مثل خیلی اشخاص دیگری که به آنها خود متن اصلی داستان پیستر معمولی‌تر، روزمره‌تر و رئالیستی‌تر است در حالی که در این متن یک نوع شاعرانگی نیز وجود دارد. این مسأله هم برایم جذاب بود که سراغ این نمایشنامه رفتم.

شما یک تغییر هم در نام نمایشنامه داشته‌اید و «ناکجا‌آباد» را به «دژاوو» تغییر داده‌اید. این تغییر را براساس چه ویژگی‌ای در متن اجرا کرده‌اید؟

در این متن هارولد پینتر در یک جا به «دژاوو» اشاره می‌کند. شخصیت اصلی به‌خاطر اعتیاد به الکل حافظه‌اش را از دست داده یا می‌توان گفت زمان گذشته و حال را با همدیگر قاطی کرده است. من به‌خاطر اعتیاد به الکل حافظه‌اش را از دست داده یا می‌توان گفت زمان گذشته و حال را با همدیگر قاطی کرده است. من در سراسر متن بازنویسی‌شده موضوع «دژاوو» که به معنای انگار قبلا دیده شده است را گسترش دادم و در جاهای مختلف از آن به‌عنوان ابزاری در پیشبرد داستان استفاده کردم تا جایی که داستان به نتیجه می‌رسد و دیگر دژاوویی هم وجود ندارد.

این مفهومی که از آن نام بردید در این نمایشنامه چه کار کردی دارد و چه نداشتن احساس امنیتی بین آنها وجود دارد؟

همه رابطه‌های انسانی شکنده و غیرقابل اعتماد است و این یکی از تم‌های اکثر نمایشنامه‌های هارولد پینتر است. تنهایی و شکننده بودن رابطه‌های فردی و همچنین نبود احساس امنیت در رابطه‌های فردی جزء عمده‌ترین مفاهیم نمایشنامه‌های پینتر است که در همه آنها دیده می‌شود. من در این نمایشنامه خواستم بیشتر به همین مسأله بودن احساس امنیت در رابطه‌های فردی بپردازم و آن را در این نمایشنامه گسترش دهم.

مجموعه فیلم‌های میلانی در شبکه‌نمایش خانگی

شکر می‌کنم کودکانی که از سالن خارج می‌شوند از من و این اجرا راضی هستند و به تئاتری که برایشان ساخته‌ام فکر می‌کنند و این بزرگ‌ترین هدیه من است. به هر حال من و گروه، همه کسانی را که قلب‌شان برای کودکان می‌تپد و کودکان نازنین سرزمینم ایران را به دیدن این تئاتر در ساعت ۱۹:۳۰ تالار هنر دعوت می‌کنم.